

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.283/4 2016. gada 2.maijs
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums.

Šajā numurā:

- Putnu dienas Keipenē
- Tikšanās ar aktieri Kristapu Rasimu
- Arī vecumā jābūt stilīgiem
- Nenopietns stāstiņš par kādu reklāmu
- Kritika - laba lieta
- Komunālās daļas un kultūras aktualitātes
- Apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

Putnu draugu redzeslokā šogad putni, vāvere un vistas

Š.g. 10. aprīlī nu jau trešo gadu pēc kārtas Latvijas Ornitoloģijas biedrības un Latvijas Vides aizsardzības fonda rīkoto Putnu dienu ietvaros uz putnu vērošanu Keipenē pulcējās vairāk nekā 30 putnu draugu - gan vietējie iedzīvotāji, gan arī viesi no kaimiņu pagastiem un no Rīgas.

Aptuveni divu stundu ilgā pārgājiena laikā Keipenes apkārtnē tika novērotas 39 putnu sugas, taču, ja tām pieskaita mājas vistu, tad sanāk apaļas 40! Tik daudz iepriekš nebija bijis! Iespējams - tas ir pateicoties kuplajam un vērtīgajam putnu draugu skaitam, kuru asajai redzei nepamanīts nevarēja palikt it neviens spārnots radījums. Varbūt putni jutās ļoti svarīgi un speciāli sevi centās izrādīt. To varētu arī attiecināt uz dažu labu Keipenes tautas nama tuvumā mītošo vāveri, kura visiem demonstrēja to, ka arī meža zvēreni pavasarī ievēro veselīgu dzīvesveidu, uzturā lietojot bērza sulas.

Šī pavasara putnu novērojumu laikā pirmoreiz tika pamanīti baltvēderis, zivju gārnis, veseli pieci dzeņveidīgie - baltmugurzenis, vidējais dzenis un gada putns - dižraibais dzenis. Tāpat dzirdējām balsis un redzējām pārlidojam melno un pelēko dzilnu. Nopriecājamies par to, ka vietējos dīķus joprojām ir iecienījušas gaigalas, ūdensvistiņas un meža pīles.

Ekskursijas noslēgumā dalībniekus, kā jau ierasts, sagaidīja pagasta tautas nama saimnieces ar kārumiem, siltu

tēju, kuru baudīšana rosināja dalīties sarunās par pārgājiena iespaidiem. Tiem, kas vēl gribēja papildus izkustēties un pārbaudīt savas orientēšanas prasmes, tika piedāvāts atrast pēc kartes piecus punktus ar uzdevumiem par putniem. Uzdevumi grūtības nesagādāja, un vēderi tika vēl pie īpaša kāruma.

Liels paldies Keipenes pagasta pārvaldei un tautas nama vadītājai Inesei Daugavietei!

Ļoti īpašs paldies Keipenes dīķu kompleksa saimniekiem Aijai Dzenei un Laimonam Jansonam, kas pārgājiena dalībniekiem atļāva apmeklēt dīķu dambjus un novērot tajos mītošos putnus! Tieši tur arī atklājam vairākas baltvēderu ģimenes.

Paldies aktīvajiem putnu draugiem par aizrautību putnu vērošanā un iepazīšanā!

Informāciju sagatavoja LOB biedri
Baiba Maskoļūna un Imants Jakovļevs

Apbruņojušies tālskatiem, putnu draugi dodas dabā

Nav mūsu spēkos liegt putniem lidot virs mūsu galvām

Jānis

Vai arī pārējie keipenieši, ne tikai ekspedīcijas dalībnieki, ikdienā pamana un vēro mūsu spārnotos draugus - putnus - par to dažas atbildes.

Jānis Paegle. - Ikdienā īpaši neiznāk pacelt acis uz debesīm un pavērot putnus. Un, dzīvojot Keipenes centra daudzdzīvokļu mājā, arī nav tādas īstas iespējas. Kad eju uz „Stūrīšiem” vai agrā pavasarī uz Keipenes parku pēc bērzu sulām, tad vairāk dzird skaļuma un putnu čalu. Nekāds liels putnu speciālists

neesmu. Kad aizeju mežu, kur putnu ir daudz vairāk nekā ciema centrā, tad diemžēl putnu balsu kori atsevišķas putnu balsis neatšķiru un nezinu, tieši kuri putni tik spārīgi dzied.

Latvijas daba bez putniem nav iedomājama, bet nav tāda viena putna, ko es īpaši gribētu izcelt. To gan esmu pamanījis, ka Latvijas laukos vairs nedzird cīruļu un ķīvīšu balsis. Nez kur šie putni - agra pavasara vēstneši - palikuši? -

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

Enija Elva un Paula Ilva

Enija Elva Apsīte. – Pagājušajā gadā piedalījies putnu vērošanas ekspedīcijā Ķeipenē, šopavasār aizgūlējos un uz ekspedīciju neaizgāju. Putnus speciāli nevēroju, bet, protams, pamanu, ka putni lidinās, sēž kokos vai staigā pa zemi. Dažus putnus pazīstu, dažus nepazīstu. Mums latviešu valodas stundā bija jāraksta par Latvijas putniem. Es izvēlējos rakstīt par melno stārķi. Melno stārķi dabā neesmu redzējusi, tikai internetā.

Paula Ilva Upeniece. – Neatceros, vai esmu piedalījies putnu vērošanā Ķeipenē. Laikam tomēr neesmu. Es ar Eniju mācos vienā klasē, tāpēc man arī latviešu valodas stundā bija jāraksta par Latvijas putniem. Es rakstīju par vairākiem putniem – piemēram, par to, kur un kāpēc viņi dzīvo. No Latvijas putniem man vislabāk patīk cielava. Patīk tāpēc, ka tā ir Latvijas nacionālais putns. Cielavu es esmu redzējusi tikai internetā. Kad vedu pastaigāties suni, tad pavēroju arī putnus. Ja putnu nebūtu, tad būtu daudz klusāk un kaut kā pietrūktu.

Nina

Nina Volkova. – Vai es ikdienā ieklausos putnu dziesmās un vēroju putnus? Es par to neesmu domājusi. Kaut ko jau no putnu čivināšanas fonā dzirdu, kaut arī dzirde, gadiem ejot, ir pasliktinājusies. Te, mājas pagalmā, gan tikai kovārņi staigā un to dziesma nav īpaši skaista. No putniem man patīk stārķi. Ar nepacietību gaidīju, kad parādīsies mūsmājas – „Dzelmju” – stārķu pāris, kuru ligzda ir kastaņa galotnē. Un sagaidīju. Vispirms atlidoja viens stārķis, nākamajā dienā – arī otrs parādījās. Viss kārtībā.

Vairāk nekā par putniem es jau ilgāku laiku priecājos par vāverīti, kas jau no pagājušā gada mitinās ozola dobumā pie mūsu mājas un skraida pa visu Ķeipenes centru. Pie skolas arī vāverīti esmu manījusī. Nolieku zemē vāverītei pa kārumam – pa kādam riekstam – un skatos, cik veikli viņa to notiesā.

Ķeipeniešiem par putniem jautājumus uzdeva **B.Mietule**

P.S. Luters ir teicis: *“Nav mūsu spēkos liegt putniem lidot virs mūsu galvām, bet mūsu spēkos ir neļaut tiem vīt ligzdas uz mūsu galvām. Līdzīgi, mūsu spēkos nav liegt pazibēt mūsu galvā kādai ļaunai domai, bet mūsu spēkos ir neļaut tai tur novīt ligzdu, kur perināt ļaunus nodomus.”* Priecājieties par pavasari, ieklausieties putnu dziesmās un domājiet labas domas!

Tāds vienkāršs lauku puisis Kristaps Rasims

Š.g.17.aprīlī Ķeipenes tautas namā viesojās aktieris un pasākumu vadītājs Kristaps Rasims, viņš arī Jezups no LTV seriāla „Ugunsgrēks” un TV3 šova „Izklausies redzēts” 2. sezonas uzvarētājs. Pats sevi 29 gadus vecais Kristaps pasniedza kā vienkāršu lauku puisi no Kārsavas – no apmēram tādas pašas vietas kā Ķeipene – vismaz tā viņš izteicās. Tas nekas, ka Kārsava ir pilsēta un tajā iedzīvotāju skaits divas reizes lielāks nekā Ķeipenē.

Skatītāju pilnā zāle (ap 90 skatītāju) liecināja, ka ķeipeniešiem ir interese par šo mākslinieku, kas ar skatītājiem dalījās dzīves atziņās, lasīja dzejoļus, dziedāja populāras dziesmas, dzina jokus, taisīja dažādas grimases, lēja sviedrus, noturot skatītāju interesi stundas garumā. Šķita, ka aktiera sniegums vislabāk patika bērniem, kuri sirsnīgi un neviltoti smējās. Bet dažs labs pieaugušais arī smējās, liks palikdams. Vārdu sakot – bija labi. Un kur tad vēl ekskluzīvā iespēja ar aktieri nofotografēties, lai pēc tam varētu ielikt bildes „draugiem.lv” vai facebook.com!

Kristaps Rasims koncertā Ķeipenes tautas namā

Bet par to, kā bija, lai runā paši skatītāji! **Daiga Ozola.** – Tikšanās ar Kristapu Rasimu bija vienkārši brīnišķīga! Apbrīnoju aktieri, kas bija pratis sagatavot tik aizraujošu un pozitīvu priekšnesumu stundas garumā. Visu pasākuma laiku gribējās smaidīt un smieties. Jauks sniegums un caur to jauka svētdiena. **Elza Zita Serma.** – Es, mans brālis Kristeris, māsa Sanija, mamma un ome

Ķeipenes pamatskolas aktualitātes 2016.gada maijā

Ķeipenes pamatskolas skolotāji un skolēni ielūdz visas mīļās māmiņas, vecmāmiņas un vecvecmāmiņas **6.maijā plkst.15.⁰⁰** uz pasākumu

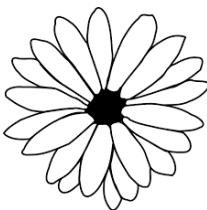
“Paldies, vismīlākās!”

Programmā:

Ķeipenes tautas namā plkst.15.⁰⁰ veltījumu koncerts “TeV”

Plkst.15.⁴⁰ olimpiāžu, konkursu uzvarētāju apbalvošana

Ķeipenes pamatskolā plkst.16.⁰⁰ paaudžu kopdarbošanās radošajās darbnīcās

Ķeipenes pamatskolas **9.klases pēdējais zvans** izskanēs **13.maijā plkst.10.⁰⁰** pie Ķeipenes pamatskolas.

bijām aizgājuši uz Kristapa Rasima koncertu, opi un tēti atstājām mājās. Man koncertā patika viss. Vislabāk man patika, ka Kristaps dziedāja dziesmas tā ātri. Un kā viņš vaibstījās un grozījās arī. Beigās mēs fotografējāmies kopā ar viņu – arī tas patika.-

Laila Putniņa. – Ja darbs atļauj, cenšos apmeklēt tautas nama pasākumus. Citi saka- biļetes cena - pieci eiro - ir par dārgu. Nedomāju vis, jo tikšanās ar aktieri notika tepat uz vietas, Ķeipenē, nekur nebija jābrauc un jātērē vēl nauda ceļam. Tikšanās ar Kristapu Rasimu uzlādēja pozitīvi, un pozitīvisma mūsu ikdienā tik ļoti pietrūkst. Varēja pasmieties, aizmirst par problēmām, sajusties atbrīvoti un labi. Esmu ļoti apmierināta, ka aizgāju uz pasākumu. Kristaps ir tāds vienkāršs un atrasiņš, bija gatavs ar visiem, kas gribēja, nofotografēties. Mana vecākā meita Daila vispār ir sajūsmā par redzēto un dzirdēto. K.Rasima koncerts notika svētdien, bet pirmdien pa TV bija „Ugunsgrēks”, kurā darbojās arī Jezups – Kristaps. Un Daila vien nevarēja nopriecāties un noticēt tai laimei, ka vakar viņa aktieri ir redzējusi dzīvē un nofotografējusies kopā ar viņu. Bija foršs koncerts!-

Vilma Lūse (koncerta gados vecākā apmeklētāja - 92 gadi). - Man koncerts ļoti patika. Vienīgais - es biju izvēlējusies

Aktiera sniegums vislabāk patika bērniem, kuri sirsnīgi un neviltoti smējās. Bet dažs labs pieaugušais arī smējās, liks palikdams.

sēdēt pašā skatītāju zāles priekšā, tāpēc man likās mazliet par skaļu. Bet kopumā - ļoti labs koncerts. Kad meita paaicināja Kristapu Rasimu pie manis, lai es varētu nofotografēties ar viņu, es aktierim pateicu: “Jūsu priekšā cepuri nost, bet man tikai diemžēl nav cepures galvā!”-

Noklausoties ķeipeniešu pozitīvās atsauksmes par koncertu un vērojot skatītāju pilno zāli (tāpat bija arī Lailas Ilzes Purlmalietes un Jāņa Paukštello koncer-

tā), gribas aicināt pagasta kultūras darbiniekus ņemt vērā ķeipeniešu intereses un organizēt koncertus un pasākumus, par kuriem pagasta iedzīvotājiem ir interese un kuri tiek ļoti apmeklēti, kaut arī ir par maksu, nevis tādus, uz kuriem atnāk pāris cilvēku. Tauta vai sabiedrība ir pats labākais, pats nemaldīgākais kritiķis un zina, ko grib.

Ķeipeniešus uzklausa un koncertu apmeklēja **B.Mietule**

Arī vecumā jābūt stilīgiem

Ir dažādi cilvēku tipi – vieniem gribas palikt nepamanāmiem un līdzināties pelēkai pelītei, tāpēc viņi izvēlas pelēko un citas mierīgas, nepamanāmas krāsas un vienkāršu apģērbu. Citiem atkal gribas būt pamanāmiem pa gabalu un tērpties spilgtās krāsās. Par tiem ir skaidrs, ka pelēkās pelītes nav viņu mīļākie dzīvnieki, papagaiļi gan.

Jau marta beigās ir iestājies pavasaris, bet diemžēl arī aprīlī viss vēl ir pelēks. Citējot I.Ziedoni: „Pelēkā pavasarī viss ir pelēks, sniegs ir nokusis, zeme pelēka un pumpuri pelēki.”

Tādā pelēkā laikā, kamēr dabā vēl nav parādījusies dzīvīgā zaļā krāsa, tiešām gribas krāsainību, un ir gluži vienalga, kas šo krāsainību ienes, - koši tērpi, smaidošas sejas, zilās vizbulītes, majestātiskie stārķi vai draiskais pavasara vējš, kas dažreiz iekļūp mūsu matos un tos kārtīgi izpurina.

Ķeipenē krāsainību ar savu savdabīgo ģērbšanās stilu ienes esēts (kā viņš pats sevi dēvē) Pēteris Tropiņš. Kad pelēkā bezsaules dienā pa darbavietas logu redzu Pēteri nākam uz bibliotēku, nevaru nepamanīt viņa bikšu koši

dzeltenu akcentu. Ieraugi tādu akcentu un pelēkā dienā sāk domāt par saulīti, par dzeltenajām māllēpenēm, bet varbūt pavisam par ko citu.

Vērojot Pētera no pārējiem ķeipeniešiem atšķirīgo ģērbšanās stilu, nolēmu Pēterim pavaicāt, kāpēc tāda drosmīga apģērba izvēle. Un Pēteris, protams, piekrita atbildēt uz maniem jautājumiem un nodemonstrēt savus iecienītākos apģērbus.

Pa Rīga TV 24 rāda interesantu raidījumu „Rīgas stila pavēlnieki”. Jūs gandrīz vai varētu dēvēt par Ķeipenes stila pavēlnieku jūsu ģērbšanās stila dēļ. Ko jūs par to sakāt?

- Pēteris (tas ir – es) un visi citi meklē savu imidžu. Es sevi par Ķeipenes stila pavēlnieku laikam gan nenosaukšu. Tad jau tas drīzāk ir Didzis Ošenijs. Viņa apģērbā viss filigrāni – bikses sabuktētas, mugurā žaketīte, krekla manšetes nedaudz redzamas no žaketes piedurknēm. Un kas viņam par kurpītēm! Didzis ir akurāti, aristokrātiski ģērbies vīrietis. Es viņam vienā ballē nenokautrējos pateikt: -Vai, cik tu forši izskaties! -

Nupat biju pensionāru Lieldienu ballē Ķeipenes tautas namā. Man pa kreisi sēdēja dāmīte – ādas brunciņi, skaistas kurpītes, kopta, nenolaidusies pensionāre. Prieks skatīties.

Ar savu seju mēs neko daudz nevaram darīt – to gadi un vecums iztaisa, kādu grib. Bet ar apģērbu gan mēs varam līdzcilvēkus no sevis vai nu atgrūst vai sev piesaistīt. To es saku kā modes mākslinieks. Ar savu apģērbu cilvēks arī dod signālu par savu pašsajūtu.

Ap 40 gadu vecumu es dzīvoju Jūrmalā, pastaigājos gar jūru. Man pa priekšu skrēja brūni nosauļojusies, zilā peldkostīmā tērpusies sieviete. Acis nenovērst no viņas skaistā auguma. Kad sieviete atskatījās, redzēju, ka viņai ir gadi 70, bet es nejutos alojies. Pie sevis nodomāju: „Kaut tu, Pēteri, 70 gados izskatītos tik labi kā šī dāmīte!”-

Kā jūs pats raksturotu savu ģērbšanās stilu? Kas to ietekmējis?

- Mans ģērbšanās stils faktiski ir stāsts par manu mūžu – man pašlaik ir 74 gadi, rit

75-tais. Esmu bijis kareivis – šis akcents ir manā apģērbā; esmu bijis sportā – Baltijas kara apgabala čempions – arī tas ir manā tērpā; esmu bijis Rīgas sabiedrības „krējums” – arī tas.... Es rokos pagātnē un izceļu no pagātnes šodienā. Daudz kas spēka gados likās sūds. Tagad roku, roku pagātni un sūdos atrodu zeltu.

Man patīk Amerikas tukšnešu smilts zaldātu zābaki, jo esmu bijis kareivis un tie ir ērti – vari gan kalnā ar tiem kāpt, gan dārzā strādāt. Getras man patīk valkāt, jo jaunībā nodarbojos ar ziemas sporta veidiem – ar hokeju un slēpošanu.

Pēc dienesta padomju armijā pievērsos skriešanai, kas ir demokrātisks, lēts sporta veids. Kādus 50 gadus esmu skrējis un valkājis skriešanai atbilstošu apģērbu. Tā ka mans ģērbšanās stils ir mana mūža dienasgrāmata.-

Droši vien, ka Ķeipenē atradīsies kāds cilvēks, kas, ieraudzījis kādu jūsu stila „odziņu”, iesauksies: - Tas vecis taču ir traks! Saģērbies kā spoks! – Vai jums ir nācies uz klausīt šādas replikas? Un vai jūs tādi negatīvi spriedumi ietekmē un uztrauc?

- Par manu ģērbšanās stilu nav gadījies dzirdēt nekādas replikas, bet par dzīves stilu gan. Es gadus 10 – 15 atpakaļ dzīvoju Dzērbenē – nostūrī tālu no civilizācijas. Brangi ņēmos ar skriešanu – skrēju gan uz Taurenes pusi, gan uz Bērzkrogu. Mana skriešana vietējiem likās izaicinājums, jaunieši, braucot garām ar mašīnām, meta man ar pudelēm. Šādu rīcību diktēja necieņa pret otru cilvēku, pašu nevarība un

skaudība par to, ka paši nevar izdarīt, ko es darīju savos gados.

Atceros – reiz, kad man bija gadu 30, vienam neiepatikās mana bārdiņa. Dobeļē gaidīju autobusu vai vilcienu – pienāca viens dzērājs un ar pirkstiem iebrāuca man bārdā. Un dabūja ģīmī pretī. Es asi reaģēju, ja mani rupji fiziski aiztiek.

Ar vārdiem arī var aizskart. Es sevi cienu un mani apsaukāt, brukt virsū ar vārdiem neiesaku – var dabūt atpakaļ. Neesmu miskaste, kurā var splaut un mest atkritumus. Personību nedrīkst aiztikt.-

Jums dažādu apģērbu gabalu mājās esot gana daudz. Kur jūs atrodāt tādas interesantus apģērbus?

- Esmu novērojis, ka dažu profesiju pārstāvjiem piemīt dažas īpatnības. Piemēram, grāmatveži un noliktavu pārziņi – gan vīrieši, gan sievietes, kas visu mūžu nostrādājuši šajā amatā, vecumā stiepj mājās visādas vecas mantas – tējkannas, pakavus. Tā ir aroda īpatnība – piekraut māju ar mantām.

Es jaunībā strādāju „Rīgas Modēs” par mākslinieku – noformētāju – noformēju interjerus un skatlogus. Pabeidzu arī drēbnieka – piegriezēja kursu. Tāpēc man patīk meistarot un pārsūt apģērbus. Tukumā man pa draugam deva par velti humpalas. Un man kā medniekam visu, ko man deva, vajadzēja ķert un grābt ciet. Savācu ap 20 kurpju pāru, tikpat daudz jaku. Tagad guļ bēniņos mana bagātība.

Saprotu, ka tomēr jābūt robežai un ik pēc diviem gadiem jātaisa drēbju revīzija.- **Vai arī jaunībā jums patika izcelties ar**

tērpu un ne tikai ar to?

- Jaunībā laikam jā. Mācījos Rīgā, man bija divas vecākas māsas, kuras taisījās uz ballēm ar saviem kavalieriem. No apkārtējās sabiedrības mācījos, kā ģērbties, kā uzvesties.

Jaunībā pats galvenais, ar ko izcelties un labi izskatīties, bija smuks, pēc modes pašūs uzvalks un kaklasaite. Nekādi džemperī vai džinsi.-

Lielaļ daļai vīriešu tas, ko viņi velk mugurā, ir gluži vienaldzīgi. Diemžēl. Neskuvušies, nemazgājušies, nošķukušām biksēm un izstaipītu džemperī mugurā viņi cer iekarot sievietes uzmanību, aizmirstot, ka arī ar savu ārējo izskatu cilvēks veido priekšstatu par sevi. Stilam ir vai nav nozīme vai arī šajā pasaulē, kur sievietes ir vairāk nekā vīriešu, pietiek ar to, ka tu esi vīrietis?

- Lai izietu tautiņās, sevi piedāvātu, jārupējās par sevi un par savu apģērbu. Apģērbs dod sievietei signālu par tevi. Ja staigāsi saplēstos gumijniekos, pufokā, tad vēstījums par tevi būs, ka tu arī dzīvī un laulībā būsi tāds – nekāds, noskrandis lācis. Un tā taču ir arī necieņa pret sevi pašu staigāt nekārtīgam un smirdīgam. Ja tu sevi necieni, arī citi tevi necienīs.

Var jau arī saprast cilvēkus – dažam nav naudas, un tad cilvēks nolaižas.-

Vai ar savu spilgtu stilu jūs piesaistāt pretējā dzimuma simpātijas un uzmanību?

- Ģērbšanās stils – tas ir pirmais maigais mājiens par sevi. Arī pretējais dzimums

to tā uzņem. Ja arī pirmais iespaids ir pozitīvs, vēlāk jau rokamies dziļāk – gribam uzzināt otra cilvēka raksturu un dzīves uzskatus. Es neesmu nauda, kas patīk visiem.

Un raksturs man arī ir tāds.....!-

Ķeipenieši, ticiet reklāmām!

Cienījamie ķeipenieši! Gribu padalīties ar jums dzīves pieredzē un pārdomās. Sen neesmu to darījusi caur pagasta avīzes starpniecību.

Pāris gadus atpakaļ pa TV rādīja reklāmu par dzērienu coca-cola light. Tā nu sanāca, ka es šo atspirdzinošo un atsvaidzinošo dzērienu iepazīnu caur kastīti, caur četrkantaino kastīti, ko sauc par televizoru. Līdz tam laikam man pret kokakolu bija visai rezervēta attieksme – man šis dzēriens šķita šķebinoši salds kā sīrupainas runas, bet es pat kafijai cukuru neberu klāt. Taču TV redzētā reklāma par coca – cola light mani kaut kā „aizķēra”: smaidīgs, pievilcīgs, jauns oficiants, kurš te pie viena, te otra galdiņa pienes pasūtīto kokakolu, simpātiska sieviete manā vecumā un vīrietis labākajos gados, un visi ar baudu dzer coca-cola light. Tad sieviete pasūta oficiantam, lai viņš aiznes kokakolu vientuļajam vīrietim pie blakus galdiņa. Aplaimotais vīrietis mulķīgi pasmaida un neveikli pamāj sievietei ar galvu. Kā teiktu viens mans paziņa – nu riktīgs āmurītis tas vīrietis! Vai tā viņam vajadzēja atbildēt uz sievietes smalko izaicinājumu? Bet āmurītis paliek āmurītis.

Bet vispār man reklāma patika – tāda viegla, gaisīga, izsmalcināta un uz maziem piedzīvojumiem rosinoša. Kādā maija vakarā, apskurkušai no ceriņu smaržas, arī man pēkšņi radās doma doties uz kafejnīcu un izgaršot coca – cola light. Izvēlējos āra kafejnīcu, jo bija pavasaris un tie ceriņi, tie ceriņi.... negribējās sevi iesprostot kādā piesmēķētā telpā. Protams, pasūtīju kokakolu. Pirmais dzēriena malks bija vēss un atspirdzinošs. Lēni malkojot kokakolu, sāku ar acīm meklēt savu kokakolas reklāmas saņņu vīrieti. Pie tuvējā galdiņa sēdēja ārzemnieki – tiem mans skatiens pārslīdēja vienaldzīgi pāri. Jaunie puīšņi arī mani neinteresēja, tāpat kā trīs draudzenes, kas skaļi plāpāja. Vecais, sirmas kungs ar sunīti arī galīgi garām... Lai kā pūlējās ieraudzīt savu saņņu vīrieti, viņa- vismaz šajā āra kafejnīcā – nebija. Manas cerības saruka ar katru brīdi, bet strauji pieauga manis izdzerto kokakolas glāžu skaits. Kaut kā taču iekšējā uguns jāpadzēs, kaut vai ar

Kā vērtējat vācu zinātnieka un satīriķa G. K. Lihtenberga domu graudu: “Spilgti raibie putni dzied sliktāk nekā pārejie. Tas pats sakāms arī par cilvēkiem. Samākslotā, izraibinātā formā vērtīgi meklēt dziļu domu.” ?

aukstu kokakolas malku.

Nezinu, pa kuru brīdi viņš bija ieradies un apsēdies pie blakus galdiņa, bet es sajutu – tas ir VIŅŠ. Garāmejošajai meitenei, kura apkalpoja bāra kafejnīcas viesus, gandrīz vai iečukstēju ausī: „Lūdzu uz mana rēķina kokakolu tam kungam!”

Nedzirdēju, ko meitene viņam teica, bet sajutu sev pievērstu ciešu skatienu. Un tad vīrietis piecēlās un lēnā, nedrošā solī nāca pie mana galdiņa. Domāju, ka viņa gaita liecina vienu - viņš ir tikpat samulsis kā es, bet, vīrietim pienākot tuvāk, sajutu spēcīgu alkohola smaku un izdzirdēju viņa balsi – vīrišķīgi aizsmakušu un rupju. Balsī izskanēja neslēpts pārmetums: „Alu nevarēji pasūtīt?!!” Tajā brīdī neko prātīgu nespēju atbildēt. Mans kuņģis bija piepildīts ar kokakolu un smags kā miltu maiss. Pavēru muti, lai kaut ko atbildētu, bet vārdu vietā vien izskrēja maza žadziņa ar izdzertās kokakolas burbuli un garšu. Tā beidzās šis ceriņotais vakars.

No tā laika skaidri zinu- reklāmām var droši ticēt, jo pati pārlicinājos, ka arī dzīvē ir vīrieši -āmurīši un coca – cola light patiešām ir labs un garšīgs dzēriens.

Tagad naktīs guļu ciešā miegā uz Dormeo matrača, lielos daudzumos lietoju Activia un Actimel, zobus tīru ar zobu pastu Blend-a-med complete 7; kad braucu ar automašīnu man uz sēdekļa ir piestiprināts speciāls kosmodiska modelis mugurkaulam, un saku – ticiet reklāmām! TICIEL!

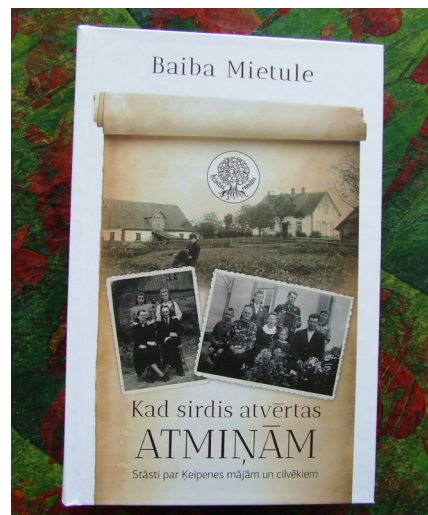
Tā pati Otilija

- Es šim domu graudam daļēji piekritu. Un vācieša garo penteri es pateikšu ar vienu īsu un trāpīgu latviešu sakāmvārdu: „Neskati vīru no cepures!” Un punkts. -

Pēteri Tropiņu iztaujāja B.Mietule

Aizkavējusies kritika. Bez komentāriem.

Pirmā diena. Bibliotēkā saņēmu Baibas M. grāmatu. Atmiņas. Oh! Ko es sagaidu no grāmatas? Vai pagātnes stāstiem būs **atsitiens šodienā?** Nedrīkst būt pārrāvienam! Citādi taču nav jēgas atcerēties pagātņi un rakstīt grāmatu.

Otrā diena. Bibliotēkā saņēmu avīzes, lasu rakstus par Baibas grāmatu. Lūk, ko raksta Maija K.: „Stāsti ir vēsturiska liecība, jo cieši saistīti ar norisēm valsts politiskajā dzīvē.” To atzīst arī pati autore, citējot V.Igo: „...vēlāk mums trūkst šo jumtu, logu...” Jā, jā! Grāmatas ideja ir skaidra!

Bet, bet ... bieži mākslā ir tā, ka tu redzi tēlu, dzirdi notis, galvā runā, ir ideja, bet, kad taisi gatavu, kaut kā nesanāk. Piemēram, aktieru mākslā ir autora ideja, režisora plāns, nekas nav jāizdomā, tikai aktierim ir jāizpilda, jāparāda darbs, bet daudzi aktieri ar to netiek galā! Lūk, no kā es baidos, pirms lasu grāmatu.

Daudzi apskatnieki uzsver, cik nu Baibai bijis grūti, smagi jāstrādā. Gan jā, gan nē. Domāju, ka Baibai grāmatas tapšanas periods bija pats skaistākais viņas mūžā: pilns kaisles, negulētas naktis. Viss radošās stihijas varā. Misija sākas cilvēkā.

Trešā diena. Viss... Īstenība uzskaitīta. Īstenība bez morāles ir mēma. Rakstnieks vienmēr mūs kaut kur aicina. To es grāmatā neatradu. Nu, jā: ir radošie mākslinieki un ir mākslinieki izpildītāji. Laikam es kaut ko jaucu...

Estēts Pēteris

Kā ansamblim „Sonore” veicies Latvijas vokālo ansambļu konkursa 2. kārtā

„Ķeipenes Vēstneša” marta numurā bija informācija, ka Ķeipenes tautas nama sieviešu vokālais ansamblis „Sonore” 24.aprīlī piedalīsies Latvijas vokālo ansambļu konkursa 2016 otrajā kārtā, kas notiks Bauskas kultūras centrā.

Droši vien ķeipeniešiem būs interesanti uzzināt, kā tad ansambļa „Sonore” dalībniecēm veicies konkursa otrajā kārtā.

Kā pastāstīja ansambļa dalībniece Inese Daugaviete, tad otrās kārtas žūrija bijusi daudz prasīgāka un stingrāka – pat mazliet par daudz stingra. Taču ķeipenietes divas savas izvēlētas dziesmas nodziedājušas tīri un ar savu sniegumu ir apmierinātas. No 16 sieviešu vokālajiem ansambļiem, kas piedalījās otrajā kārtā Bauskas kultūras centrā, ansamblim „Sonore” ar 33,58 punktiem ir 6.labākais rezultāts un III pakāpe. Šis rezultāts, protams, nenodrošināja ansambļa izvirzīšanu uz Latvijas vokālo ansambļu konkursa trešo kārtu – finālu, kas notiks Ķekavas novada Baložu kultūras namā 2016. gada 14. maijā, bet par šo rezultātu nav jākaunas.

Konkursa finālā piedalīsies 38 ansambļi no visas Latvijas, kas tika izvirzīti no sešām pusfinālu norises vietām, tai skaitā arī no Bauskas kultūras centra.

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Saulains paldies!

Sveicieni no Tīnūziem! Un saulains paldies par iespēju svinēt pavasara atnākšanu kopā ar Ķeipenes skanīgo vokālo ansambli “Mirkļis”. Atraktīvā un sirsnīgā vadītāja Andra Upenieka vārdi un jaukās dziesmas iepriecināja un uzmundrināja Ikšķiles novada seniorus un dāvināja daudz prieka mirkļus. Novēlam arī turpmāk daudz skanīgu dziesmu un jauku koncertu!

Tīnūžu tautas nama vadītāja
Valda Kurša

Traktortehnikas un tās piekabju ikgadējā valsts tehniskā apskate

Ķeipenes pagastā 2016.gadā notiks 23. maijā plkst.9.³⁰ un 16.jūnijā plkst.11.⁰⁰ remontdarbnīcās.

Apskates laikā vadītājam jābūt līdzī traktortehnikas vadītāja apliecībai, tehnikas reģistrācijas apliecībai un derīgai OCTAS polisei. Samaksa par apskati tiek veikta pie inspektora. Tālrunis uzziņām 25639696 vai 26486660.

Ķeipenes tautas nama amatiermākslas kolektīvu rezultāti, piedaloties 2016.gada skatēs

Ķeipenes senioru deju kolektīvs “Veldze”, vadītāja Inese Daugaviete - **43,8 punkti, pirmā pakāpe;**

Ķeipenes vidējās paaudzes deju kolektīvs “Dandzis”, vadītāja Aiga Jermaka - **42,8 punkti, pirmā pakāpe;**

Ķeipenes bērnu deju kolektīva “Zeltupīte” 1.-3.klašu grupa, vadītāja Agnese Lepse - **45,6 punkti, Laureāta pakāpe;**

Ķeipenes bērnu deju kolektīva “Zeltupīte” 4.-6.klašu grupa, vadītāja Agnese Lepse - **44,0 punkti, pirmā pakāpe;**

Ķeipenes amatierteātris “Pūce”, vadītāja Alda Račika - **42,0 punkti, pirmā pakāpe.**

Informāciju sagatavoja **B.Mietule**

Lielā Talka beigusies

Ķeipenes pagasta pārvaldes aicinājumam Lielajā talkā sakopt S. Eizenšteina komunikācijas centra apkārtni atsaucās pieci talcinieki (es pati, Vilnis Sirsonis, Kristīne Antonova, Amanda Zelča, Mikus Miķelis Mačuks). Talkas laikā mēs komunikācijas centra teritorijā nozāģētos krūmājus salikām lielās kaudzēs.

Talkotāji strādāja arī pie Ķeipenes pamatskolas. Ķeipenes pamatskolas basketbola laukumu sakopa un laukuma līnijas sazīmēja pieci talcinieki - Rihards Vītoliņš, Atis Āboliņš, Edgars Inde, Juris Virsnītis un Dāvis Tobiass.

Paldies visiem talciniekiem par čaklu darbu! Paldies visiem ķeipeniešiem, kuri jau pirms Lielās talkas sakopa savas teritorijas! Arī talkas dienā Ķeipenē rosība apkārtnes sakopšanā bija redzama. Paveiktais iepriecina!

Maruta Grīnberga

Uz skolas sporta laukuma Lielās Talkas dienā strādā Dāvis Tobiass, Edgars Inde un Atis Āboliņš

Ķeipenes tautas nama amatierkolektīvu aktivitātes 2016. gada maijā

7. maijā Ķeipenes senioru deju kolektīvs „Veldze” piedalīsies senioru deju kolektīva „Lēdmane” 40 gadu jubilejas pasākumā

27. maijā Ķeipenes vidējās paaudzes deju kolektīvs „Dandzis” kuplinās sadanci Viršos

28. maijā Ķeipenes bērnu deju kolektīvs „Zeltupīte” piedalīsies deju svētkos „Latvju bērni danci veda” Ludzā

Kultūras pasākumi Ķeipenes tautas namā 2016. gada maijā

Sagaidot valsts simtgadi un svinot valsts neatkarības atjaunošanu - 4. maijā plkst. 14.⁰⁰ pie Ķeipenes tautas nama „Baltā galdauta svētki Ķeipenē”

Balts galdauts latviešiem jau vēsturiski ir simbols kopīga galda klāšanai un svinēšanai. Ap galdu ar savu cienastu pulcējas ģimene, draugi, kaimiņi.

Sanākušos ar dejām priecēs Ķeipenes pirmsskolas vecuma bērni, Ķeipenes 4.-6. klašu deju kolektīvs „Zeltupīte” un Ķeipenes senioru deju kolektīvs „Veldze”.

Ar baltu galdautu klāts svētku galds gaidīs ikvienu ķeipenieti un ciemiņu ar līdzpaņemtu cienastu. Risināsies sarunas un varēsīm uzdziedāt. Kopīgi veidosim zīmējumu izstādi „Mana Latvija!”

Būsim kopā mūsu Latvijas svētkos!

14. maijā plkst. 20.⁰⁰ viesosies Suntažu amatierteātris „Sauja” ar Edvarda Vulfa komēdiju „Linis murdā”

Režisors Didzis Cauka. Ieejas maksa 1 euro

20. maijā plkst. 14.⁰⁰ sporta deju konkurss iesācējiem “Dejotprieks”

29. maijā plkst. 16.⁰⁰ Sadziedāšanās koncerts

Piedalīsies: LELB Rīgas Krusta baznīcas draudzes koris

Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis „Ievziedi”

Madlienas senioru ansamblis „Tik un tā”

Ķeipenes vokālais ansamblis „Mirkklis”

Ieeja par brīvu

Informāciju par Ķeipenes tautas nama pasākumiem un amatierkolektīvu aktivitātēm sagatavoja tautas nama vadītāja Inese Daugaviete

Ķeipenes pensionāru biedrības “Avotkreses” aktivitātes 2016. gada maijā

11. maijā plkst. 16.³⁰ Ķeipenes tautas namā pagasta iedzīvotāju kopsapulce – tikšanās ar Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītāju Vilni Sirsoni un pagasta pārvaldes darbiniekiem.

14. maijā plkst. 9.⁰⁰ brauciens uz Salaspils botāniskajā dārzā notiekošo gadatirgu „Pasaules augu diena”

18. maijā plkst. 14.⁰⁰ biedrības telpās „Akācijas”- 1 Ķeipenē, Ķeipenes pagastā, tikšanās ar Ogres novada pašvaldības Domes deputātu.

25. maijā plkst. 11.⁰⁰ biedrības valdes sēde biedrības telpās „Akācijas”- 1 Ķeipenē, Ķeipenes pagastā. Gaidām iedzīvotāju ierosinājumus un priekšlikumus.

Informāciju sagatavoja biedrības valdes priekšsēdētāja Daina Zēmele

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2016. gada martā

Māja	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par 1 m ² bez PVN
Atmodas	1310,71	27,34	0,376
Akācijas	1290,90	28,45	0,449
Atvari	900,96	22,34	0,574
Palejas	1162,70	28,72	0,569
Kraujas	1157,40	26,42	0,475
Vizbuli	924,43	20,15	0,423
Zvaigznes	240,10	7,08	0,81

...un 2016. gada aprīlī

Māja	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par 1 m ² bez PVN
Atmodas	1310,71	18,41	0,035
Akācijas	1290,90	19,43	0,099
Atvari	900,96	14,96	0,163
Palejas	1162,70	19,10	0,154
Kraujas	1157,40	17,56	0,091
Vizbuli	924,43	13,68	0,072
Zvaigznes	240,10	4,91	0,356

Informāciju sagatavoja grāmatvede I. Drēviņa

Par skaistajiem mirkļiem pensionāru Lieldienu svētkos

Š.g. 31. martā piedalījies pensionāru Lieldienu svētkos Ķeipenes tautas namā. Ciemos bija sabraukuši arī seniori no kaimiņu pagastiem. Bez ciemiņiem mūsu tautas nams būtu bijis pustukšs. Tāpēc paldies, ka kaimiņi mūs, ķeipeniešus, atceras un apciemo.

Es no agras bērņības esmu dziesmu mīļotāja. No jaunības līdz šodienai man ir saglabājušās 6 dziesmu klades. Ar dziesmu man visi grūtie darbi bijuši viegli un tālie ceļi – īsi.

Tāpēc mana sirsnīga pateicība Andra Upenieka ansamblim „Mirkklis” un īpaši Andrim Upeniekam par jauko dziedāšanu pensionāru Lieldienu svētkos!

Lai Andris Upenieks neņem ļaunā, bet man ļoti gribētos, lai ansambļa „Mirkklis” katra koncerta beigās kā pēdējā dziesma izskan dziesma „Skaistākie mirkļi”. Tā ir visskaistākā no man zināmām dziesmām, caur sirdi ejoša. Andris jau noteikti zina šo dziesmu, kurai ir četri pantiņi.

Uzrakstu man dvēseliski mīļo dziesmu: Aizskrien gadi kā ūdeņi strauji/ Un tu gadiem kā putniem trauc līdz./ Tikai mirkļi, šie skaistākie mirkļi/ Dzīvē ataut kā ziedoņa rīts./ Tagad garām kā kaijas pār jūru/ Saules plašumi pretī tev trauc./ Tikai putnus kā gājputnu barus/ Mūžam atpakaļ vairs neatsauks./ Tā kā naktī pie tevis iet zvaigznes./ Sapņi izdzies un sapņi vēl kvēl./ Bet, kad sniegs būs jau sabiris matos./ Kaut kā skaista man būs ļoti žēl./ Bet ja kādreiz, draugs, nāksies mums šķirties./ Nebūs lemts abiem blakus vairs iet./ Tad šie mirkļi kā jasmīna ziedi/ Mūsu atmiņu dārzā lai zied.

Andrīt, piedod man manas iedomas! Vēlreiz sirsnīgs paldies ansamblim „Mirkklis” par skaisto dziedāšanu!

Agnese Maksteniece

Gaisā narcīšu svaigums,
Zeme kā jūra dun.
Aprīlis apskalo vaigus,
Dzidrāks ir debess jums.
Iznāk no pagraba skumjas,
Smaida un rokas pleš:
Galvā tāds priecīgs dumjums,
Ausīs šalc ziedains mežs!
Cilvēki, elpojiet dziļāk,
Lielas tad domas dzims,
Sirdis lai nepieviļas,
Jūsma kad rimst!

/A.Pormale/

**Sirsnīgi sveiceni
dzimšanas
svētkos 88. aprīlī
dzimušajiem
ķeipeniešiem!** Sauli
debesu jumā, sauli sirdī
un domās un lai Jums
viss izdodas šajā pavasarī!

Saule dos zelta dzītiņu,
Bet mēness sidraba dos,
Lai bērniņa mūža
pavediens
Iznāktu smalks un grods.

Priecājamies, ka ķeipeniešu skaits
palielinājies par trim jaundzimu-
šajiem: 12. februārī piedzimis
puisītis **Arvis**, 3.martā – meitenīte
Melisa, 24.aprīlī - puisītis **Aleksejs**.

Sveicam jaundzimušo vecākus un
novēlam mazuļiem veselību, laimi un
daudz mīlestības no vecākiem un no
visas pasaules !

Līdzjūtība

Viss pasaulē ir atkarojams:
Gan skūpstī, prieks, gan naidis un
mīlestība.

Pat gadalaiku fantastiskā mija,
Pat tā mums ir gandrīz kā vienreizviens.
Bet māte nāk, tik vienkārša un svēta,
Kā sirma parādība māte pretī nāk,
Žņaudz tēlnieks kalnu, gleznotājs ķer
otu,

Ver muti aktieris, bet velti, velti viss.
Cik grūti atkarojams brīnums
atnākošais!

Var visu atkārtot, vien māti – nē.
/A.Pormale/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Valentīnai Viksnei, māti smiltainē
izvadot.

Bijušie kolēģi no
Ķeipenes pagasta pārvaldes

Raisās saule no aizmežu jostām,
Krūtīs deg dzīvoto gadu prieks.
Raisās saule no aizmežu jostām,
Katrs saules stars padomāt liek:
To, kas dārgs, to neaizlaist postā,
Lolot un saprast, ka nava tas lieks.
Stārķis klabinās tā kā senāk,
Tā kā senāk ceriņi līst,
Stārķis klabinās tā kā senāk,
Vai tad noskumt maz dvēsele drīkst?
/M.Bārbele/

Sveicam
cienījamus
gadu skaitļus
sasniegušos
ķeipeniešus

**Mariju
Rudņiku 80. jubilejā** (dzimusi
11.aprīlī) un **Pēteri Plato
75.jubilejā** (dzimis 21.aprīlī)!
Veselību un spēku Jums un pat grūtos
brīžos spēt saskatīt dzīves saulaino
pusi!

Mūžībā aizgājuši

Ja cilvēks mirst – ar viņu līdzī prieks
un arī viņa pirmais baltais sniegš,
un pirmais skūpstis, un pirmais rīts –
to visu cilvēks aizejot ņem līdz.
Tā aiziet ļaudis.... neatsaukt vairs tos.
Kas viņu pasaules vairs atjaunos?
Un katru reiz līdz kliezīenam man sāp
Šī mēmā neatgriešanās....
/Jevgeņijs Jevtušenko/

Š.g. 3.aprīlī 80 gadu vecumā
mūžībā aizgājis

Jurijs Oross.

Š.g. 21.aprīlī 84 gadu vecumā
aizsaulē aizgājis

Tamāra Muhina.

Š.g.28.aprīlī 72 gadu vecumā
mūžībā aizgājis

Velta Šauriņa.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
aizgājēju tuviniekiem!

Līdzjūtības

No Tevis tik daudz bija ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas – tās nepazūd.

Sāpju brīdī esam kopā un izsakām
līdzjūtību **Baibai Mietulei**, māmuliņai
mūžības ceļā pavadot.

Pensionāru biedrība „Avotkreses”

Lēni, lēni, klusi, klusi
Nu tu aizej dusēt, māt.
Rīta saule, mīļi vārdi
Nespēj tevi modināt....

Jūtu līdz lielajās bēdās **Baibai
Mietulei**, māti aizsaulē izvadot.
Imants Jēcis

Paldies par atbalstu

Daudzus gadus vadīju Ķeipenes pagasta
Dzimsarakstu nodaļu un redzēju cilvēku
sāpes, kad man tuviniekiem bija jāizdod
viņiem dārgā cilvēka pēdējais dokuments
– miršanas apliecība.

Katru mēnesi šķirstu dzejas grāmatas
un meklēju līdzjūtības vārdus, ko ielikt
pagasta avīzē mūžībā aizgājušo ķeipeniešu
piemiņai.

Nu ir pienācis brīdis, kad šķiršanās sāpes
līdz sirds dziļumiem izjūtu pati, jo aprīlī
mūžībā aizgāja mana māte.

Sāpju brīdī mēs visi esam viegli
ievainojami, neaizsargāti, un vajag
daudz spēka, lai tiktu šādam smagam
dzīves posmam pāri. Paldies visiem par
mierinājuma vārdiem, par sirds siltajiem
apskāvieniem, par ziediem, kas sagūla uz
manas mammas kapa kopīņas!

Bet īpašs paldies maniem vistuvākajiem
cilvēkiem par atbalstu – maniem bēr-
niem, arī maniem radiem, draugiem

un darbabiedriem, kā arī *Paleju* mājas
iedzīvotājiem un mājas vecākajai Lienei !
Jūsu visu atbalsts, arī darbs palīdz aizmirst
par zaudējuma sāpēm. Un arī ticība, ka
miesa nomirst, bet dvēsele nē. «Dvēseli
nevar sacirst ne ar kādiem ieročiem,
tā nedeg ugunī, nesamirkst ūdenī un
neizkalst vējā. Dvēseli nevar ne salauzt,
ne izšķīdināt, ne sadedzināt, ne izžāvēt. Tā
pastāv vienmēr un visur, tā ir nemainīga,
nekustīga un mūžam vienāda. To zinot,
mums nav jābēdājas par ķermeni.» Lai šī
ticība arī jums palīdz grūtā brīdī!

Dzīve ir dzīve. Un mums nekurnot un
nekrītot izmisumā jāpieņem visu, ko tā
mums sagādā. Kā populārajā R.Paula un
G. Rača dziesmā: „Paldies par prieku...
Paldies par bēdām... Paldies par sāpēm...
Paldies par rētām.... Paldies par prieku...
Paldies par laimi... Paldies par smaidu...
Paldies.”

Baiba Mietule